

[Arbejds- og Socialministeren.]

domsforsorg. Jeg tør personlig ikke tage Ansvaret for, at man, for at spare denne ubetydelige Udgift, begrænser Overinspektionens Mulighed for i paakommende Tilfælde omgaende at kunne drage Omsorg for, at mulige nødvendige Foranstaltninger ufortøvet kan bringes til Udførelse, og gennem Aflytning at kunne konstatere, at dette sker.

Naar det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen endelig tager Venstres Ordfører til Indtægt for, at Arbejds- og Socialministeriets Beskæftigelsescentral er ganske overflødig, skal jeg blot anføre, at det ærede Medlem Hr. Elgaards Bemærkninger — som det fremgaar af Referatet i Rigsdagstidende — ikke vedrører Beskæftigelsescentralen, men Teknisk Central under Ministeriet for offentlige Arbejder. Jeg antager ikke, at der er ret mange i denne Sal, der vil mene, at Beskæftigelsescentralen, hvorunder hele den under Arbejds- og Socialministeriet henhørende omfattende Beskæftigelseslovgivning sorterer, kan undværes. Om Beskæftigelsescentralen skal jeg i øvrigt senere fremkomme med nogle Bemærkninger.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen fremkom ved første Behandling af Finanslovsforslaget i dette høje Ting med nogle Udtalelser angaaende Kommunehjælpens Størrelse, om Ydelse af Hjælp i Tilknytning til en Arbejdsvægning samt om Kommunehjælpens Retsvirkninger. Jeg vil heroverfor minde om, at disse Spørgsmaal samt mange andre vedrørende den sociale Lovgivning for Tiden er til indgaaende Behandling i Udvalget om Ændringer i denne Lovgivning, i hvilket Udvalg det ærede Medlem selv har Sæde. Jeg finder det derfor ikke rigtigt paa nærværende Tidspunkt at gaa ind i en Drøftelse af disse Spørgsmaal i dette høje Ting.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit har anmodet mig om en Udtalelse om, hvorledes Mødrehjælpsinstitutionernes Virksomhed udvikler sig. Det ærede Medlem henviste til, at der paa Finanslovsforslaget er opført en noget større Udgift til Mødrehjælpsinstitutionerne end de tidligere Aar, og spurgte, om dette var et Udslag af, at der bliver oprettet flere Mødrehjælpsinstitutioner. Jeg skal i denne Forbindelse oplyse, at der i Løbet af det første Halvaar efter Mødrehjælpslovens Ikrafttræden, den 1. April 1939, blev oprettet i alt 7 Mødrehjælpsinstitutioner, der tilsammen dækker hele Landet. Institutionerne har Hovedsæder i København, Næstved, Odense, Aalborg, Aarhus, Esbjerg og Sønderborg,

men betjener den øvrige Del af deres Virkeomraade ved regelmæssige Konsultationer i de større Byer inden for Omraadet. Der er altsaa ikke oprettet nye Institutioner, men deres Arbejde har været stadig stigende, efterhaanden som det er blevet mere kendt i Befolkningen, og herved begrundes de stigende Udgifter.

Det ærede Medlem ønskede endvidere Oplysninger om, efter hvilke Retningslinier Institutionerne tilrettelægger deres Arbejde, og spurgte herved, om der i overvejende Grad bliver lagt Vægt paa at hjælpe de unge Kvinder ud af en øjeblikkelig vanskelig Situation, eller om der bliver lagt mere Vægt paa at bidrage til, at de kan beholde deres Børn hos sig. Jeg kan hertil bemærke, at Mødrehjælpsinstitutionerne efter Loven bl. a. har den Opgave at give Raad og Bistand med Hensyn til den Hjælp, der staar til Raadighed til Forsørgelse af Barnet. Institutionerne lægger i deres Arbejde afgørende Vægt paa, at der ved en indgaaende personlig Samtale mellem en af Institutionens uddannede Medarbejdere og den unge Kvinde gives hende Forklaring om de forskellige sociale Hjælpemidler, som staar til Raadighed for hende og Barnet, og som kan skabe Grundlag for, at hun kan beholde Barnet hos sig; endvidere gøres hun bekendt med Konsekvenserne af, at hun giver Barnet fra sig.

Det kan i denne Forbindelse anføres, at Institutionerne dels selv har oprettet Mødrehjem, dels samarbejder med saadanne Hjem, hvor de unge Kvinder efter Fødselen kan opholde sig med Barnet, i Regelen indtil dette er 1 Aar gammelt.

Hvis en Moder, der ønsker at bevare Forbindelsen med sit Barn, faar en Beskæftigelse, hvor hun ikke kan have Barnet hos sig — i hvert Fald ikke foreløbigt —, medvirker Institutionen til, at Barnet anbringes i Børnehjem eller i Pleje.

Endelig søger Institutionen ogsaa at skaffe Moderen Plads hos private, hvor hun kan have sit Barn med sig, men dette Arbejde har vist sig at støde paa betydelige Vanskeligheder, idet der kun i ringe Omfang kommer Tilbud om gode Pladser af denne Art. Man maa her i det hele have Opmærksomheden henvendt paa, at det ofte vil være vanskeligt for en ugift Kvinde, der har sit Barn hos sig, at faa Arbejde, saaledes at hun af den Grund i mange Tilfælde vil være afskaaret fra at skabe et Hjem for sit Barn. Fra Mødrehjælpsinstitutionernes Side bestræber man sig for at hjælpe Moderen til at beholde Barnet hos sig, men i hvor høj Grad dette kan lykkes, maa hænge